

Tocant el bou al corral.

Tocant el bou, el cap, al museu.

Ara estic pensant quan feies les xarlotades a les Festes d'agost ací al poble.

- Si. No recordo bé la primera vegada, si va ser el 81 ó el 82. Per cert, va hi haver un any que mataren un jòneç i jo vaig eixir de la plaça. Me'n vaig anar de seguida. "Ací davant del públic no el mateu -vaig dir- feu-ho a l'escorxador". Ara ja ha eixit publicat el reglament que tots els jòneçs s'entraran a torils i es mataran ahí. Jo es que no mataria cap bou.

Però què veus tu en un bou per tenir-li eixa estima?

- Veig una noblesa, una feresa, un poder,... i que quan estas quatre dies amb ell li fas fer el que vols. El toques, l'acaricies... és un amic meu.

Algo paregut al que em contes t'ha passat amb un bou a la plaça de Castelló, no?

- Es un bou de Joaquín Barral,

del ferro més antic d'Espanya, el "Carrquirri". Fa 600 kg., es un sobrero de toreig a cavall amb el número 70 i bravíssim. I bo, donant-li de menjar al manso i a ell va arribar un moment que es deixà tocar. Ara ja no està a la plaça. Quan van haver d'embarcar-lo el bou no volia i com no desitjava el punxaren, jo em vaig posar al costat de la bàscula i cridant-lo el bou va entrar. Este bou és un cas, de cada cent n'ix un així. Quan m'arribava a ell, amb la mirada, la seua expressió, la forma de posar-se en deia que no tinguera por, que no en faria res. Jo el tocava i quan m'arribava ho feia en un poquet de por (pensa que és una fera de mitja tona) i fins que el bou no veia que

jo estava dins del burladero no alçava el cap. Em respectava molt.

Tu estimes molt a l'animal, què opines de la lídia, del càstig que pateix?

- Sangrar al bou es nessesari, ara bé, matar-lo com ara fan amb la pica no. Els picadors assassinen als bous. Els fan veritables maleses amb eixe acer de 23 centímetros. Bous que han indulat, per curar-los han tingut de llevar-los 16 kg. de carn per les destroses musculars fetes per la pica.

Quan eres més jove anaves per eixes places per enfrontar-te amb el bou. Posaves a prova a l'animal o a tu mateix?

- Recordo -com exemple- que es va fer un Miura a Almassora per l'any 78 i deixant-me de treballar dues hores abans, vaig anar-hi per fer-li un "quiebro". Citant-lo del mig la plaça li'l vaig fer, el bou va obrir les mans i va fer fil (quasi em va tocar), còrrec a tota velocitat cap a la barrera i només salto sent davall meu un fort cop que va desplaçar el cadafal quasi un metre. Tot blanc, agarro el cotxe i cap a casa. Als tres dies la meua dona ja ho sabia. Però en Almassora va quedar palés el "quiebro" D'Eduardo a un Miura.

Si ara et llevares la camisa... què voriem?

- Tinc una cicatriu d'un bou que em va agarrar en Guadasuar que en va pegar al pulmó. Tinc 18 punts. El demás son puntadetes... no tant importants. Bé, si tens afició, això es bonic.

I tota eixa afició com la tranquilitzes?

- Vaig a vore al meu amic Octavio i després als animals. Miro les vaques, les cries, etc. Només estant amb ells, olorant el seu fem, donant-los de menjar, etc.

El bou m'agrada de totes les maneres, fins i tot menjar-me'l. Tot menys torejar-lo. I això també ho he fet.

No ho vas pensar mai això de ser torero?